

Disse Havne have en ganske overordentlig stor Betydning for Fiskerne, men det er saaledes nu med dem, at man grundet paa Tilsanding ofte ikke kan benytte dem, i alt Fald ikke paa langt nær faa den Nytte af dem, som man burde have. Fiskerne kæmpe en fortvivlet Kamp med Sandet, men med deres primitive Redskaber kunne de ikke have Held med den, Sandmasserne blive ved at flytte sig, og Fiskerne kunne som oftest ikke komme ind i Havnene med deres Baade, naar de trænge til det. Af de Havne, hvorfra Andragendet om Muddermaskinen er kommet ind til Ministeriet, ligger de 3 i den Valgkreds, jeg repræsenterer, nemlig Hornbæk, Snekkersten og Espergærde, og jeg skal give et Par Oplysninger om disse Havne. Hornbæk Havn er vel nok den værste. Forholdet der er saaledes, at med visse Vinde kan Havneindløbet blive fuldstændig tørlagt, saaledes at man kan spadserere ind i Havnen, og det er ikke sjældent hændt, at Fiskerne, naar de ere komne hjem fra Fiskeriet ved Anholt, ikke have kunnet kommet ind i deres egen Havn, men have maattet søge ind til den to Mil borte liggende Helsingør Havn, noget, som selvfølgelig medfører direkte Udgift, idet de maa betale Havneafgift, og paa den anden Side ogsaa har den slemme Side, at en stor Del af Fiskernes Tid gaar tabt, hvorved de blive berøvede en Del af den Fortjeneste, de ellers vilde kunne have. Havnens Indtægter ere saa smaa, at Vedligeholdelsen omtrent sluger, hvad der kommer ind, men paa den anden Side er den Afgift, Fiskerne maa svare, ikke ganske ringe, nemlig 2 pCt. af deres Indtægt. Ved Siden deraf maa de yderligere *ordinært* gøre 5 Dages Arbejde, om Aaret ved Havnen, men ved Hornbæk Havn er det saaledes, at de ikke sjældent maa gøre adskillige Dages Arbejde til om Aaret for at holde Indløbet nogenlunde frit for Sand, og til Trods derfor er det ikke altid, de kunne komme ind. Jeg skal anføre, at i de 5 Uger, Sildefiskeriet har været i Aar, have Fiskerne 3 Gange gravet Havnemundingen ud, men til Trods derfor have de ofte maattet lægge Baadene udenfor og løbe den Risiko at miste saavel Baade som Redskaber. For Snekkersten og Espergærde Havne er Forholdet ikke saa slemt, men dog er det ogsaa der Fiskerne umuligt ved egen Kraft at rense Havnen tilstrækkeligt ud, og ogsaa ved disse Havne gælder det, at de Indtægter, Havnene have, ikke ere tilstrækkelige til, at de derfor kunne anskaffe Redskaber, som passe til at uddybe Havnen med,

uagtet de ogsaa ved disse Havne svare et Par Procent af deres Indtægt i Havneafgift og ligeledes maa gøre en Del Dages Arbejde ved Havnen dels med Opmudring og dels paa anden Maade. I Snekkersten Havn sluger Vedligeholdelsen fuldstændig Indtægten. Det er her Pæleormen, der gør den værste Skade, ikke saa meget Sandet. Man vil altsaa kunne se, at Fiskerne selv ville ikke kunne anskaffe de Redskaber, som her er Tale om, hvorved paa rationel Maade Havnen kan uddybes og derved maaske bevirkes, at Havnen ligesom tidligere vil kunne faa større Indtægter. Hornbæk Havn har tidligere ikke sjældent været benyttet som Nødhavn for mindre Skibe, men disse ere efterhaanden gaaede bort derfra, fordi det traf sig, naar de vare gaaede ind i Havnen og havde ligget en Dags Tid, at de da ikke kunde komme ud igen. I Snekkersten Havn er der tidligere udskibet en Del Brænde og Pottemagervarer og den Slags Sager, men heller ikke det finder Sted mere, begrundet paa, at der midt i Havnen har dannet sig en Sandbanke, saa at de Skibe, der tidligere ere gaaede ind, ikke mere kunne komme der. Jeg anbefaler indtrængende Tinget at give denne Bevilning til Dampmuddermaskinen. Med Hensyn til den Betaling, der er paataent, der skal ydes derfor, vil jeg haabe, at den bliver sat saa lavt som muligt, hvis den ikke helt kan bortfalde. Fiskerne navnlig ved Øresund have paa Grund af det daarlige Fiskeri ikke Raad til at ofre noget af Betydning paa de for dem saa uundværlige Havne. — Med det samme, jeg er ved Fiskerne, skal jeg tillade mig at omtale et Andragende, der er indgivet til Finansministeriet fra Fiskerne i Snekkersten og Skotterup om Tilskud af Statskassen til Opførelse af Høfder i Stranden uden for disse Fiskerlejer. Det er saaledes, at Strandkanten der tilhører Staten og af denne er udlejet til Fiskerne som Stejlebakke. I Aarenes Løb er imidlertid de hidtilværende Høfder eller Vaser forsvundne, Stenene ere borttagne af Stenfiskere, og Pælene ere gaaede bort. Dette har haft til Følge, at Søen har ædt sig saa langt ind, at Stejlebakken truer med at forsvinde. Fiskerne have henvendt sig til Finansministeriet med Andragende om, at der maa blive bevilget en Sum til Materiale til Anskaffelse af ny Høfder, og Fiskerne tilbyde, at de selv ville udføre hver 4 Dages Arbejde ved Opførelsen af disse Høfder. Maaske er Andragendet indkommet saa sent, at det ikke har kunnet opføres